

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וקנסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

8759*

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זשקראת

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת וילך

ה תשרי תשפ"ב | גיליון מס' 376

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

"תקרא את התורה הזאת" (לא, יא).

באחד משיעוריו לרבים, נשא מרן פוסק הדור צוקללה"ה את דבריו אודות חשיבות לימוד פסוקי התורה, נביאים וכתובים, ואמר:

אדם שיודע נביאים וכתובים על בוריים, יש לו גם יראת שמים, כמה מוסר השכל אפשר ללמוד מכל פרק ופרק בנביאים והכתובים, אנשים מזולזלים בזה, אבל כבר אמרו חכמים (ברכות ו): כרום זולות לבני אדם - אלו דברים העומדים ברומו של עולם, ובני אדם מזולזלים בהם.

כמה טוב שאדם יקבע לו זמן בכל יום ללמוד בו כמה פרקים של תורה, נביאים וכתובים, וגם בבתי הספר טוב וראוי שילמדו תנ"ך, שהרי יש בו דברי אלקים חיים, יש בתנ"ך דברים נפלאים עם מוסר השכל, ובפרט בספרי הנביאים הראשונים: יהושע, שופטים, שמואל, מלכים, אלו הם העיקר, אבל גם צריך ללמוד בנביאים אחרונים - ישעיה, ירמיה וכו', אף העיקר הם הראשונים.

יש אנשים שחושבים שלימוד תנ"ך הוא ביטול זמן, אבל הם טועים, כי הלימוד הזה חשוב מאד, וגם אני לפני חמש עשרה שנה קבעתי לבני ונכדי שיעור קבוע בתנ"ך - פעמיים בשבוע, ואני לומד איתם פרק אחד עם כל המדרשים, והם מקבלים מזה חכמה ותבונה אשר יעשה אותם האדם וחי בהם.

(משוש תבל-דברים, עמוד תיד).

משלחן הראשון לציון

האם יש להמתין למניין כדי להתחיל את חזרת השי"צ, או די ברוב מנין

[מתוך קובץ בית יוסף - גליון לה, אלול תשע"ז]

בס"ד, ג' אלול תשפ"א, 2-1752/פ"א

לכבוד היקר והנעלה, שוקד באהלה של תורה, כש"ת הרב יצחק פרץ נ"י שלום רב,

במה ששאל אודות מה שכתב במשנה ברורה (סי' קס ס"ק כג), מים הפסולים לנטילת ידיים (כגון שנעשה בהם מלאכה) בטילין במיעוטן, ומשלימין אפי' לרביעית, אם לא נשתנו מראיהן עכ"ד.

ושואל מה הדין בספק אם יש רוב, האם גם בזה יש להקל, מאחר שכל ספק במים לנט"י הולכים להקל.

הנה בזה הפתרון פשוט, במקרה שיש ספק אם יש רוב מים כשרים, כיון שהוא מדרבנן, מותר להוסיף על המים עד שיהיה בודאי רוב, ככל תערובת שהיא אסורה מדרבנן, שמותר להוסיף על התערובת בכדי לבטל, וה"ה הכא, ואם אין לו מים להוסיף הדין כמ"ש בש"ע שם (סעיף יא) מים שיש לו ספק אם נעשה בהם מלאכה או לאו, או שיש לו ספק אם יש בהם כשיעורם לאו, או אם הם טמאים או טהורים, ספק אם נטל ידיו אם לאו טהור (וכל ספק טהרה בידיים טהור). ויש מי שאומר שעם כל זאת אם יש לו מים אחרים יטול ידיו, ויוציא עצמו מן הספק. עכ"ל. וה"ה הכא יוסיף על המים להוציא עצמו מן הספק. ואם אין לו מים ספקו טהור.

בברכת התורה,

יצחק יוסף

הראשון לציון

הרב הראשי לישראל

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: 8759* • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מספרים לכל הארץ
77 הבית!

שיעורי מרן ברצף 24 שעות ביממה!

079-916-5000

מתוך קובץ בית יוסף - גליון כט

ב"ה, ירושלים. ערב יום הכ"ט תשמ"א
אל אחינו בית ישראל בכל אתר ואתר ה' עליהם יחיר- שלומכם ישגא לעד לעולם!
בפרוס יוהכ"פ הבא עלינו לטובה, הריני מתכבד להביע תפילתי וברכתי מקרב לב, יהי רצון שהשנה
הבאה עלינו לטובה, תהיה שנה טובה ומבורכת, שנת פרנסה וכלכלה טובה, שנת גאולה וישועה,
שנת שלום ושלווה, שנת עלייה וקרבן גלויות.

על כל אחד מאתנו לשוב בתשובה שלימה מכל מעשיו או מחדליו, כי אדם אין צדיק בארץ אשר
יעשה טוב ולא יחטא. וכמו שנאמר "נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אל ה'", ובטוחים אנו בחסדי
השי"ת אשר ידו פשוטה לקבל שבים, שיקבל תשובתינו ברצון ויעזרנו על דבר כבוד שמו להתחזק
בתשובה שלמה.

במסכת יומא (דף פו.) אמרו: גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד שנאמר "שובה ישראל עד ה'
אלהיך", ולכאורה השאלה נשאלת מדוע שינו חז"ל מלשון המקרא, היה להם לומר גדולה תשובה
שמגעת עד ה', ולמה הדגישו עד כסא הכבוד. ונראה להסביר ע"פ דברי הגמ' בפסחים (דף קט.),
אמר רבי שמעון בן לקיש משום רבי יהודה נשיאה, מאי דכתיב "וידי אדם מתחת כנפיהם", ידו
כתיב, זוהי ידו של הקב"ה שפרוסה תחת כנפי החיות של כסא הכבוד כדי לקבל בעלי תשובה מפני
מדת הדין. ופירש רש"י שמדת הדין מקטרגת שלא יקבלם, והקב"ה מקבלם בסתר. וגדולה מזו
אמרו בסנהדרין (קג.), בענין מנשה בן חזקיהו, שנאמר עליו בדברי הימים ב' (לג. א); "ויבא ה' עליו
את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדוהו ויאסרוהו ויוליכוהו בבלה, וכהצר לו חילה
את פני ה' אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבותיו. ויתפלל אל ה' ויעתר לו וישמע תחנונו ויושיבם
ירושלים למלכותו וידע מנשה כי ה' הוא האלוהים". ואמרו ע"ז בגמ', ויעתר לו, ויחתר לו כתיב,
מלמד שעשה לו הקב"ה כמין מחתרת ברקיע כדי לקבלו בתשובה מפני מדת הדין. ופירש רש"י,
שמדת הדין היתה מקטרגת על מנשה שלא לקבלו בתשובה, וחתר הקב"ה מחתרת ברקיע ופשט
ידו וקבלו בלא ידיעת מידת הדין. ונראה שמידת הדין המעכבת לקבל תשובתו באה בטענה על
שהחטיא את הרבים, שאין מספיקים בידו לעשות תשובה, כמבואר ביומא (פו.), וברמב"ם (בפ"ד
מהלכות תשובה ה"א). ובכל זאת לרוב חסדי השי"ת נהג עמו לפנים משורת הדין וחתר חתירה מתחת
כסא הכבוד לקבלו בתשובה, וכמו שכתב הרמב"ם בהלכות תשובה (שם הלכה ו'), שהמחטיא את
הרבים וכיוצא בו, אע"פ שהם דברים המעכבים את התשובה, מכל מקום אם עשו תשובה הרי הם
נחשבים בעלי תשובה, ויש להם חלק לעוה"ב. וזהו שרמזו חז"ל, גדולה תשובה שמגעת עד כסא
הכבוד, כלומר שהקב"ה חותר ברקיע תחת כסא כבודו לקבלם בתשובה, כי אין לך דבר העומד
בפני התשובה. וכמו שאמרו דורשי רשומות, שאפי' על שלוש עבירות החמורות ביותר, שהם עבודה
זרה גילוי עריות ושפיכות דמים מועילה התשובה לפני המקום ברוך הוא. שנאמר "תשב אנוש עד
דכא ותאמר שוב בני אדם". דכא ראשי תיבות: דם כפירה אשת איש. וע"י התשובה נזכה לשלום
אמת. כמאמר חז"ל בילקוט גדול השלום שניתן לבעלי תשובה, שנאמר "שלום שלום לרחוק ולקרוב
אמר ה' ורפאתיו".

והנני פונה בזה בקריאה של חיבה אל אחי ורעי רבני ודייני ישראל הרבנים הגאונים שומרי משמרת
הקודש ה' עליהם יחיו, בהסתמך על מאמר חז"ל אין מזרזים אלא למזרזים, וכמאמר הכתוב:
"שמעו אלי רודפי צדק מבקשי ה' הביטו אל צור חוצבתם הביטו אל אברהם אביכם, כי אחד קראתיו
ואברכהו וארבהו", שמשאת נפשו של אברהם אבינו היתה לקרב רחוקים ולעודד קרובים. כך נלכה
בעקבותיו לחזק ידים רפות ולאמץ ברכים כושלות, ולצאת בהסברה נאותה ביתר שאת ויתר עת,
להחזיק בשער בת רבים בדרכי נועם גדול מצות שמירת שבת כהלכתה השקולה כנגד כל מצות התורה,
כדברי הרמב"ם (בפרק ל מהל' שבת ה"י). וערך הכשרות וטהרת השלחן במאכלים כשרים כדת הדין,
וערכה הגדול של השמירה וההקפדה על טהרת המשפחה במקוה טהרה כרת וכהלכה. וכל יתר המצות
אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. ובחיוב מצות שבת שבת, ולהחזיק הדבור על טהרה המדות
ועל אהבת ישראל בין איש לרעהו, כמאמר חז"ל (שבת לא.) על מצות ואהבת לרעך כמוך ששקולה
כנגד כל התורה כולה. וכן אמרו בירושלמי (נדרים פ"ט ה"ד) ואהבת לרעך כמוך ר"ע אומר זה כלל
גדול בתורה. להתרחק מקנאה ושנאה לשון הרע ורכילות השקולות כשלש עבירות החמורות
שבתורה. ולקרוא לצבור המתפללים לקיים מצות ושמרתם מאד לנפשותיכם, כי מרבית התאוונות
נגרמות מרשלנות של הולכי רגל, ולפנות לנהוגים ברכב לנהוג בזהירות רבה ולשמור על כללי
התחבורה וחוקי התנועה, ולבסוף לעסוק במסירות במצות גמילות חסדים, איש את רעהו יעזור
ולאחיו יאמר חזק. וכבר אמרו חז"ל בירושלמי (סנהדרין פרק יא) א"ל הקב"ה לישראל, בני אם ראיתם
שזכות אבות מטה זכות אמהות התמוטטה, לכו והדבקו בגמילות חסדים, שנאמר "כי הנה ההרים
ימושו", זה זכות אבות, "והגבעות תמוטנה", זה זכות האמהות, מכאן ואילך "יחסידי מאתן לא
ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך ה'".

קצת מדיני ערב יום כיפור

(מתוך חזו"ע ימים נוראים)

א. התורה מכפרת עון. ואשרי השוקד על דלתות התורה לילה ויומום, שאף העבירות החמורות מתכפרות בלימודו.

ב. אם עבר אדם על כריתות ומיתות בית דין, ושב בתשובה, אע"פ שאינו מתכפר לו לגמרי בלא יסורין (כדאיתא ביומא פו.), מכל מקום הצדקה מגינה מן היסורים, "ותלמוד תורה כנגד כולם", שנאמר (משלי טז ו'), בחסד ואמת יכופר עון, אמת זו תורה, שנאמר (משלי כג, כג), אמת קנה ואל תמכור.

ג. לכתחלה צריך לקבוע בערב יום הכפורים לפחות סעודה אחת על הפת, לקיים בזה מצות אכילה בערב יום הכפורים. ויש לאדם למעט קצת מלימודו כדי שירבה באכילה ושתייה. וכן ימעט ממלאכתו בכדי שירבה באכילה ושתייה. והעושה מלאכה בערב יום הכפורים אינו רואה סימן ברכה מאותה מלאכה לעולם.

ד. בערב יום הכפורים אין לאכול אלא מאכלים קלים הנוחים להתעכל, כדי שלא יהא שבע ביותר, ומתגאה כשמתפלל. ואין לאכול דברים המחממים את הגוף, שלא יבא לידי קרי בליל יום הכפורים, ומכל מקום בסעודת שחרית נוהגים לאכול מאכלי חלב ואין חוששים לכך. וכן יש נוהגים לאכול דגים בשחרית לכבוד היום.

ה. עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכפורים מכפר, עד שיפייס את חבירו. ותחלה ישיב לו את הגולה אשר גזל, או את האונאה או הרבית שלקח ממנו שלא כדין. ואע"פ שמישיב לו את המגיע לו אינו נמחל לו עד שיפייסנו.

ו. כל אדם שיש לו סכסוך כספי עם חבירו, אל יורה היתר לעצמו להחזיק בדעתו, כי אין אדם רואה חובה לעצמו (שבת קט.). ויסדר טענותיו באמת ובתמים לפני רב מובהק, להורות לו אם חייב להחזיר אותו מומן לחבירו או לא. ואפילו אם אין חבירו תובעו, חייב לצאת ידי שמים על ידי שאלה לתלמיד חכם מומחה בהוראה, וכמ"ש (אבות פ"א), עשה לך רב והסתלק מן הספק.

ז. אפילו לא הקניט את חבירו אלא בדברים צריך לפייסו, שהרי עבר בזה על לאו דאונאת דברים, שגדולה אונאת דברים יותר מאונאת מומן, שזה בגופו וזה בממונו (ב"מ נח:). וכל שכן אם הכלימו והלבין פניו ברבים שהוא חשוב כשופך דמים (ב"מ שם). ואם אינו מתפייס בראשונה יחזור וילך פעם שניה ושלישית, ובכל פעם יקח עמו ג' אנשים. ואם אינו מתפייס בג' פעמים אינו זקוק לו. אבל אם הוא רבו, אפילו אינו רבו מובהק, אלא ששמע ממנו דברי תורה, צריך ללכת אצלו אפילו אלף פעמים עד שיתפייס. ולא יהא אדם אכזרי מלמחול, שכל המעביר על מדותיו מעבירים לו על כל פשעיו, ואם הוא לא ימחול גם לו לא ימחלו עונותיו.

שיעורי מרן

לפי סדר השלחן ערוך באיכות מעולה

להאזנה ב"ערוץ מרן": 079-916-5000

מעודכן.
מסודר.
איכותי.

